

Prof. dr hab. inż. Henryk Brandenburg
Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
Katedra Badań Strategicznych i Regionalnych

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Ludmiły Walaszczyk na temat:

**Model ewaluacji programów badawczych w obszarze innowacji
technicznych. Warszawa 2015. ss. 333**

**Promotor: prof. dr hab. inż. Adam Mazurkiewicz
Politechnika Warszawska, Wydział Zarządzania**

Ogółem praca liczy 333 strony, w tym tekst główny 267 stron oraz załączniki 297-333. Struktura formalna pracy jest następująca: streszczenie (ss. 8-9), wprowadzenie (ss. 9-28), zagadnienia badawcze (ss. 29-34), podstawy teoretyczne ewaluacji strategicznych programów badawczych (ss. 35-100), analiza studiów przypadku ewaluacji strategicznych programów badawczych (ss. 101-168), model ewaluacji strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych (ss. 169-222), system informacyjny do wspomaganie ewaluacji strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych (ss. 223-231), weryfikacja opracowanego modelu ewaluacji na przykładzie strategicznego programu badawczego w obszarze innowacji technicznych (ss. 231-254), podsumowanie (ss.255-268), literatura (ss.269-287) czytelnie podzielona na następujące kategorie: opracowania zwarte i artykuły - 255, netografia -27.

Niniejsza recenzja jest sporządzona zgodnie z wymogami ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z dnia 16 kwietnia 2003) i odnosi się do elementów wyszczególnionych w powołanej regulacji:

- oceny wyboru tematu i celów pracy,
- oryginalności rozwiązania problemu naukowego,
- ogólnej wiedzy teoretycznej zaprezentowanej w rozważaniach objętych przedmiotem dysertacji oraz
- umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej poprzez dokonanie analizy i syntezy materiału źródłowego oraz zaprojektowanie,

przeprowadzenie i wnioskowanie z przeprowadzonego procesu badań empirycznych.

1. Ocena wyboru tematu i celów pracy

Otoczenie przedsiębiorstw staje się coraz bardziej ewolucyjne: skraca się okres używalności wyrobów, w wyniku realizacji projektów innowacyjnych pojawiają się nowe produkty często zaspakajające lepiej wymagania klientów, a produkowane mniejszym kosztem i w konsekwencji proponowane za niższą cenę. Żąrsa konkurencja często prowadzi do prawdziwej wojny gospodarczej między przedsiębiorstwami. Realizacja projektów innowacyjnych w przedsiębiorstwie, budowa gospodarki opartej na wiedzy, wymaga współpracy wszystkich aktorów rozwoju lokalnego, regionalnego... Współpraca samorządów lokalnych z sektorem naukowym i lokalnymi przedsiębiorcami jest niewątpliwie korzystna dla wszystkich partnerów. Na przykład realizowane przez naukowców badania stosowane dla potrzeb przedsiębiorstw mogą przyczynić się do wzrostu konkurencyjności i poprawy wyników finansowych tych firm (badania rynkowe, wdrożenie rozwiązań innowacyjnych, itp.). Z kolei realizowane badania dla przedsiębiorstw rozwijają doświadczenie zawodowe i wzbogacają niewątpliwie warsztat badawczy naukowców. Współpraca sektora nauki z przemysłem wymaga jednak znacznych nakładów finansowych. W tej sytuacji autorka rozprawy słusznie zauważa, „aby współodpowiedzialnym za realizację i ocenę strategicznych programów badawczych byli dawcy środków, szczególnie budżetowych i unijnych, naukowcy, przedsiębiorcy, partnerzy społeczni i inne podmioty zainteresowane rezultatami wypracowanymi w programach”.

Przedmiotem recenzowanej rozprawy jest opracowanie i praktyczna weryfikacja modelu ewaluacji strategicznych programów w obszarze innowacji technicznych. Podstawą do podjęcia zaproponowanej problematyki badawczej stanowiły doświadczenia autorki nabyte w wyniku realizacji programu badawczego w Instytucie Technologii Eksploatacji Państwowego Instytutu Badawczego w Radomiu oraz realizacji strukturalnie i tematycznie podobnych programów, między innymi Programu Wieloletniego PW-004.

W rozprawie, oprócz celu głównego, zostały sformułowane dwa cele szczegółowe: naukowy i praktyczny. Realizacja celu naukowego polegała między innymi na

identyfikacji, w oparciu o literaturę przedmiotu, modelu ewaluacji strategicznych programów badawczych w Polsce i za granicą, opracowaniu modeli ewaluacji strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych oraz opracowaniu autorskich metod oceny innowacyjnych produktów technicznych stanowiących rezultat strategicznych programów badawczych. Realizacja celu praktycznego rozprawy obejmowała między innymi opracowanie systemu informacyjnego wspomagającego ewaluację strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych oraz weryfikację opracowanego modelu ewaluacji na przykładzie programu strategicznego realizowanego przez organizację badawczą. W tym miejscu podkreślić należy również walor użyteczny pracy. Wskazane cele rozprawy dowartościują aspekty praktyczne doktoratu.

Problematykę ewaluacji strategicznych programów badawczych, podjętą przez mgr Ludmiłę Walaszczyk uważam za interesującą, aktualną i ważną, tak pod względem teoretycznym, jak i dla praktyki gospodarczej. Autorka słusznie zauważa we wprowadzeniu, że „Programy strategiczne w obszarze innowacji technicznych stanowią fundament rozwoju gospodarki opartej na wiedzy poprzez zintegrowane wprowadzenie nowych technologii produkcji i zaawansowanych materiałów”.[...]. Prawidłowa ewaluacja tych programów pozwala nie tylko uzasadnić wydatkowanie środków finansowych na ich realizację, ale również zmniejszyć prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka ich przekroczenia. Mam tylko jedną uwagę do tytułu rozprawy, w którym autorka pisze o „programach badawczych w obszarze innowacji technicznych”, natomiast w uzasadnieniu wyboru tematu pracy, a także w tytułach wszystkich pozostałych rozdziałach o „strategicznym programach badawczych”. Wprowadź wszystkie przyjęte do realizacji programy i projekty winny wpisywać się w strategię organizacyjną instytucji, ale nie wszystkie mają charakter strategiczny. Autorka rozprawy sama na stronie 29 wyróżnia „monotematyczne programy badawcze”.

Reasumując, jako recenzent bardzo wysoko oceniam wybraną przez Autorkę tematykę badań zawartych w rozprawie.

2. Oryginalność rozwiązania problemu naukowego

Ten element rozprawy, wskazany *explicite* jako ważny dla ogólnej oceny pracy w ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o

stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z dnia 16 kwietnia 2003) nie budzi moich zastrzeżeń. Głównym obszarem naukowych poszukiwań Autorki rozprawy jest polepszenie efektywności wydatkowania środków publicznych w konsekwencji wdrażania nowoczesnej myśli organizacyjnej w ośrodkach naukowo-badawczych i w przemyśle. Uzasadnienie wyboru tematu pracy, zakres i struktura pracy zostały opisane szczegółowo w rozdziale 1. Problematyka badawcza została szczegółowo opisana w rozdziale 2. Z punktu widzenia nowości naukowej, jaką powinna zawierać każda rozprawa doktorska, najważniejsze są cele naukowe: „opracowanie modelu ewaluacji strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych oraz opracowanie autorskich metod oceny innowacyjnych produktów technicznych stanowiących rezultat strategicznych programów badawczych.”. Cele te zostały zrealizowane w rozdziałach 5-7. Opracowując etapy osiągnięcia założonych celów autorka słusznie wychodzi z założenia, że pierwszym etapem winna być szczegółowa analiza istniejącego stanu wiedzy na ten temat. Na potrzeby pracy, w celu uzyskania odpowiedzi na postawiony problem i sformułowane pytania badawcze Autorka dokonała przeglądu literatury światowej z zakresu planowania, zarządzania i ewaluacji programów i projektów w obszarze innowacji technicznych. Na bazie dokonanej analizy literatury przedmiotu Autorka przygotowała scenariusz badań nad zagadnieniami strategicznych programów badawczych, a szczegółowo nad ich ewaluacją. Scenariusz badań opracowany jest w sposób staranny. Na podkreślenie zasługuje fakt, że zaprojektowany model ewaluacji został zweryfikowany w Instytucie Technologii Eksploatacji – Państwowym Instytucie Badawczym (ITeE- PIB) w Radomiu na przykładzie Programu Strategicznego „Innowacyjne systemy wspomaganie technicznego zrównoważonego rozwoju gospodarki (2010 -2015).

Do rozdziałów 1 i 2 mam jednak drobną uwagę, nie tyle do ich zawartości, co do formy prezentacji. Zasadniczo terminy „Wstęp” czy „Wprowadzenie” zarezerwowane są dla ogólnego opisu zawartości opracowań. Użycie terminu „Wprowadzenie”, jako tytułu rozdziału uważam za niezbyt zręczne i mylące. Rozdział 2 „Zagadnienia badawcze” zawiera zaledwie 6 stron. Moim zdaniem jego zawartość powinna być umieszczona w rozdziale 1, jako podrozdział 1.3 (po zakresie i strukturze pracy).

W rozdziale 3, na podstawie studiów literatury przedmiotu, autorka szczegółowo opisała podstawy teoretyczne ewaluacji strategicznych programów badawczych. Wartość dodaną do części teoretycznej stanowią studia przypadków ewaluacji tych programów przedstawione w rozdziale 4.

W rozdziale 5 zaprezentowano model ewaluacji strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych oraz autorskie metody oceny innowacyjnych produktów technicznych stanowiących rezultat strategicznych programów badawczych.

3. Ogólna wiedza teoretyczna zaprezentowana w rozważaniach objętych przedmiotem dysertacji

Ocena ogólnej wiedzy Doktorantki jest konsekwencją zapoznania się z treścią poszczególnych rozdziałów odniesioną do dotychczas opublikowanej literatury przedmiotu. Ogólna wiedza teoretyczna autorki rozprawy zaprezentowana jest w podrozdziale 1.3 oraz w rozdziale 3. Ilość zaprezentowanych i przeanalizowanych w rozprawie pozycji literatury (255 artykułów i pozycji zwartych) można uznać za imponującą. Na podkreślenie zasługuje również liczba wykorzystanych pozycji obcojęzycznych, głównie anglojęzycznych. Po przedstawieniu uzasadnienia wyboru tematu i struktury pracy, autorka, w podrozdziale 1.3, przeprowadza analizę podstawowych pojęć użytych w rozprawie. Na podstawie studiów literaturowych autorka określa, co rozumie pod pojęciami: ewaluacja, ocena, monitoring, strategiczny program badawczy, standardowe i ponadstandardowe: kryteria oceny, metody oceny i procedury ewaluacji. Ponadto analizie poddała termin „innowacje techniczne”. Wartym podkreślenia jest fakt, że autorka nie ogranicza się do prezentacji poglądów innych autorów, ale na ich podstawie proponuje własne formuły. Ułatwia to znacznie lekturę rozprawy.

Rozdział 3 zatytułowany „Podstawy teoretyczne ewaluacji strategicznych programów badawczych” składa się z pięciu podrozdziałów. Podrozdział 3.1 poświęcony jest problematyce ewaluacji w zarządzaniu. Do podrozdziału tego mam drobną sugestię. Na stronie 38 autorka rozprawy pisze „jednym ze sposobów realizacji celów strategicznych jest realizacja projektów”. Moim zdaniem (oraz wielu osób zajmujących się problematyką zarządzania strategicznego) projekty są jedynym sposobem wdrażania strategii organizacji (przedsiębiorstw, miast, regionów....). Od zarządzania strategicznego autorka od razu przechodzi do zarządzania projektami, bez podania chociażby jednej definicji projektu (np. PMI, PRINCE2, AFNOR, IPMA...), niejednokrotnie przez wielu utożsamianego, jako szkic, zarys, plan. Należało również określić różnice między „programem” a „projektem”, tym bardziej,

że w części badawczej rozprawy, w podrozdziale 5.2, autorka pisze, że „projekt badawczy jest bazowym komponentem strategicznego programu badawczego..”(s.173).

Podrozdział 3.2 poświęcony jest fazom ewaluacji. Po krótkiej prezentacji funkcji ewaluacji, szczegółowo opisano poszczególne fazy ewaluacji (konceptualizacji ewaluacji, projektowania ewaluacji, właściwego badania ewaluacyjnego) i ich etapy. Autorka rozprawy, na stronie 45, słusznie zauważa, że fundamentalne znaczenie dla przebiegu ewaluacji ma wybór kryteriów oceny. Właściwy wybór kryteriów i ich wiarygodność ma fundamentalne znaczenie nie tylko dla ewaluacji potencjalnych programów (projektów) już realizowanych, ale również na przykład (w przypadku ograniczonych środków finansowych) przy nadawaniu priorytetów projektom w zarządzaniu portfelem projektów. Również słusznie podkreśla na stronie 51 znaczenie kompetencji zespołu prowadzącego ewaluację. Do podrozdziału tego mam uwagę natury formalnej. Zamieszczony na stronie 45 fragment tekstu dotyczący kryteriów oceny jest powtórzeniem tekstu ze stron 25 i 26, przy czym na stronach 25 i 26 autorka dodatkowo rozwinęła znaczenie tych kryteriów.

Podrozdział 3.3 poświęcony jest kluczowym rodzajom ewaluacji. Podobnie, jak w przypadku podrozdziału 3.2 odnosi się wrażenie, że zagadnienia w nim poruszane są powtórzeniem i rozwinięciem zawartości podrozdziału 1.3. Moim zdaniem, przed ewentualnym opublikowaniem rozprawy, należy z niej usunąć podrozdział 1.3, a jego zawartość umieścić odpowiednio w podrozdziałach 3.2 i 3.3.

Podrozdział 3.4 poświęcony jest metodom ewaluacji. W początkowej jego części przedstawiono cztery modele ewaluacji wg D.L.Stuffebeam'a. Na podstawie analizy literatury przedmiotu autorka rozprawy stwierdza, że „zidentyfikowane modele nie umożliwiają analizy i oceny programu badawczego w ujęciu kompleksowym na poszczególnych jego poziomach strukturalnych, a jedynie wybrane jego elementy”. W dalszej jego części Doktorantka opisała szczegółowo metody ewaluacji strategicznych programów badawczych w poszczególnych fazach procesu ewaluacji oraz w zależności od rodzaju ewaluacji tych programów.

Podrozdział 3.5 poświęcony jest procedurom ewaluacji. Przedstawiono w nim cele oraz etapy procedur związanych z ewaluacją ex-ante, on-going, mid-term, ex-post, follow-up. Procedury w/w rodzajów ewaluacji przedstawiono również w formie schematów. Taką inicjatywę autorki rozprawy należy pochwalić. Prezentacja poszczególnych etapów każdego procesu w formie schematu umożliwi łatwiejsze

zrozumienie komentarza opisowego. Wartość dodaną tego podrozdziału stanowi jego zakończenie, w którym autorka rozprawy przedstawia własny pogląd na istotność zastosowania tych procedur w realizacji strategicznych programów badawczych.

Do wiedzy teoretycznej Doktorantki zaliczyć można również zawartość rozdziału 4, w którym Doktoranta przeanalizowała studia przypadków poszczególnych rodzajów ewaluacji strategicznych programów badawczych zrealizowanych w Polsce i na świecie. Dla każdego rodzaju ewaluacji autorka przeanalizowała trzy strategiczne programy badawcze. Ponadto opisała strategiczny program badawczy realizowany przez Instytut Technologii Eksploatacji – Państwowy Instytut Badawczy „Doskonalenie systemów rozwoju innowacyjności w produkcji i eksploatacji w latach 2004 – 2008”. Przy wyborze programów autorka kierowała się między innymi zbieżnością tematyki badawczej programu strategicznego z problematyką technicznego wspomaganie rozwoju gospodarki. W ramach wytypowanych strategicznych programów badawczych autorka dokonała analizę doboru kryteriów, metod oraz procedur ewaluacji w odniesieniu do poziomów: projektu badawczego, grup tematycznych, programu strategicznego w ujęciu całościowym i rodzajów ewaluacji. Zaprezentowane w rozdziale 4 przykłady ewaluacji strategicznych programów badawczych oraz wniosków z analizy stanowią niewątpliwie dużą wartość dodaną do materiału teoretycznego przedstawionego w poprzednich rozdziałach rozprawy.

Podsumowując ocenę ogólnej wiedzy teoretycznej zaprezentowanej w rozważaniach objętych przedmiotem dysertacji, chciałbym podkreślić, że rozważania teoretyczne zostały opracowane w sposób staranny, dociekliwy, w oparciu o bogatą literaturę krajową i zagraniczną.

4. Ocena umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej poprzez dokonanie analizy i syntezy materiału źródłowego oraz zaprojektowanie, przeprowadzenie i wnioskowanie z przeprowadzonego procesu badań empirycznych.

Oceniając umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej należy podkreślić, że już w części teoretycznej rozprawy autorka wykazuje taką umiejętność. Analizując literaturę przedmiotu, nie ogranicza się wyłącznie do cytowania poszczególnych definicji, ale poddaje je własnemu osądowi. W zakończeniu

podrozdziału 3.5 również formułuje rekomendacje na temat procedur ewaluacji strategicznych programów badawczych.

O umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej przez Doktorantkę świadczy jednak głównie zawartość rozdziałów 5, 6 i 7, w których Autorka rozprawy zrealizowała postawione cele naukowe, to jest „opracowanie modelu ewaluacji strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych”, „opracowanie metodyk ewaluacji strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych” oraz „opracowanie autorskich metod oceny innowacyjnych produktów technicznych stanowiących rezultat strategicznych programów badawczych”.

Jako problem badawczy postawiła pytanie, w jaki sposób zwiększyć efektywność prac realizowanych w ramach strategicznych programów badawczych w obszarze zaawansowanej techniki? Autorka postawiła hipotezę, że „zastosowanie kompleksowego modelu ewaluacji strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych zoptymalizuje proces podejmowania decyzji strategicznych i operacyjnych w organizacji badawczej w aspekcie zwiększenia efektywności realizacji tych programów”. Zdaniem autorki rozprawy, jej słuszność wykazało zrealizowanie pierwszych dwóch celów naukowych, zastosowanie modelu w ewaluacji zrealizowanego w latach 2010 – 2015 Programu Strategicznego „*Innowacyjne systemy wspomaganie technicznego zrównoważonego rozwoju gospodarki*” oraz zaproponowanie wprowadzenia zmian w strukturze merytorycznej i finansowej do aktualnie realizowanego programu. Autorka słusznie jednak zauważa, że pełna weryfikacja hipotezy będzie możliwa po zakończeniu tego programu i ewaluacji ex-ante nowego programu.

Rozdział 5 rozprawy zawiera „opracowanie modelu ewaluacji strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych”. Model ewaluacji został opracowany przez Doktorantkę na podstawie przeprowadzonej analizy metod badawczych stosowanych w ewaluacji programów strategicznych, metodyk wykorzystywanych w ewaluacji strategicznych programów badawczych, studiów przypadku oraz doświadczeń własnych związanych z udziałem w ewaluacji strategicznych programów badawczych. Poszczególne podrozdziały tego rozdziału zawierają cel i założenia modelu (5.1), strukturę i opis modelu (5.2) oraz metodyki ewaluacji strategicznego programu badawczego (5.3). Podrozdział 5.3 podzielony został na „podpunkty” 5.3.1 (Kluczowe metodyki ewaluacji strategicznego programu

badawczego) oraz 5.3.2 (Metodyka uzupełniająca). Część metod opisanych w podrozdziale 5.3.1 jest autorstwa, część współautorstwa autorki rozprawy. Z punktu widzenia oceny umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej kluczowe znaczenie mają podrozdziały 5.2 i 5.3. Rozdział 5 został opracowany bardzo starannie. Mam tylko jedną uwagę merytoryczną: na stronie 173 autorka rozprawy pisze, że grupa projektów badawczych obejmuje projekty badawcze ściśle powiązane tematycznie. Nie można z tym się do końca zgodzić, ponieważ projekty w ramach programu (portfel projektów) zwane komponentami niekoniecznie muszą być od siebie zależne, a są zgrupowane wspólnie, w celu ułatwienia efektywnego zarządzania tymi pracami. Wartością dodaną do rozdziału 5 stanowi rozdział 7, w którym dokonano weryfikacji opracowanego modelu ewaluacji na przykładzie strategicznego programu badawczego w obszarze innowacji technicznych oraz zweryfikowano postawione w rozprawie hipotezy badawcze. Weryfikację modelu oraz hipotez badawczych przeprowadzono dla Programu Strategicznego „*Innowacyjne systemy wspomagania technicznego zrównoważonego rozwoju gospodarki*”.

Autorka rozprawy słusznie zauważa, że „zaproponowany model ewaluacji strategicznych programów badawczych w obszarze innowacji technicznych umożliwia przeprowadzenie kompleksowych ocen, wymaga jednak gromadzenia i przetwarzania dużej liczby informacji..” (s. 223). Wykorzystanie możliwości jakie stwarza informatyka jest szczególnie istotne w przypadku zastosowania metod operacyjnych. Zdaniem autorki rozprawy, dla zapewnienia sprawnego przebiegu procesu ewaluacji konieczne było opracowanie systemu informacyjnego, umożliwiającego ewaluację strategicznego programu badawczego na wszystkich etapach jego realizacji. W rozdziale 6 autorka zaprezentowała system zasilania informacyjnego EVALL, będący integralną częścią systemu wspomagania zarządzania organizacją badawczą, składający się z czterech modułów: M1 (ocena innowacyjnych produktów technicznych), M2 (ewaluacja projektów badawczych, M3 (ewaluacja i optymalizacja programu strategicznego) i M4 (generowanie przyszłościowych projektów i kierunków prac badawczych).

Zasadniczo każda praca badawcza kończy się podsumowaniem wyników badań. Rozprawa doktorska stanowi pewien etap pośredni w rozwoju naukowym doktoranta i powinna być zakończona kilkustronicowym podsumowaniem wyników badań. Oprócz weryfikacji postawionych w rozprawie hipotez badawczych, stopnia zrealizowania postawionych celów, winna nakreślać kierunek dalszych badań w

danej dziedzinie. Zakończenie recenzowanej rozprawy (strony 263 – 267) zawiera wszystkie te elementy.

5. Ocena formalna (poprawność języka, dobór literatury)

Rozprawa jest obszernym objętościowo opracowaniem. Objętość opracowania liczy 333 strony i obejmuje: 255 pozycji cytowanej literatury, 27 stron internetowych, 63 tablice, 70 rysunków oraz 6 załączników. Podkreśla to rozległość przeprowadzonych studiów literaturowych oraz wykonanych samodzielnie prac analitycznych. W rozprawie zostało przeprowadzone udane postępowanie badawcze związane bezpośrednio z jej generalnym celem oraz zmierzające do zweryfikowania podstawowych hipotez. Rozprawa napisana jest językiem komunikatywnym a jej struktura nie budzi zastrzeżeń. Praca posiada zwartą konstrukcję, jej rozdziały uszeregowane są w logicznej kolejności

Jak już wspomniałem, w punkcie 2 recenzji zasadniczo terminy „Wstęp” czy „Wprowadzenie” zarezerwowane są dla ogólnego opisu zawartości opracowań. Użycie terminu „Wprowadzenie”, jako tytułu rozdziału uważam za niezbyt zręczne i mylące. Poza tym „Wprowadzenie” i „Podsumowanie” nie są traktowane, jako rozdziały i automatycznie nie są numerowane. Autorka rozprawy sama na stronie 14 piszę, że „Praca obejmuje siedem rozdziałów i podsumowanie”.

Uwagi generalne dotyczące rozdziału drugiego oraz podrozdziałów 1.3, 3.2 i 3.3 zostały sformułowane w części dotyczącej wiedzy teoretycznej zaprezentowanej w rozważaniach objętych przedmiotem dysertacji.

W podrozdziale 3.4, na stronie 68 autorka odwołuje się do rysunku 2, umieszczonego na stronie 41. Dla rozwiania wszelkich wątpliwości, na temat ewentualnej pomyłki, w nawiasie, oprócz numeru rysunku należało podać numer strony, na której jest umieszczony.

W tekście rozprawy w podrozdziale 5.3 występują podpunkty 5.3.1 oraz 5.3.2. Nie ma ich w spisie treści.

Zaprezentowany w podrozdziale 5.3.1, fragment na temat metody wielokryterialnego podejmowania decyzji TOPSIS (strony 207 – 209) ma charakter stricte teoretyczny i powinien być zamieszczony wcześniej.

W rozdziale 6 opisano system informacyjny EVALL, będący integralną częścią systemu wspomaganie zarządzania organizacją badawczą. Z całą pewnością EVALL jest akronimem, a więc należało podać jego pełną nazwę.

1. Konkluzja końcowa

Rozprawa napisana jest językiem komunikatywnym a jej struktura nie budzi zastrzeżeń. Praca posiada zwartą konstrukcję, jej rozdziały uszeregowane są w logicznej kolejności. Zauważone w rozprawie usterki przedstawione w części oceny merytorycznej nie obniżają jej wartości merytorycznej. Mają one raczej charakter sugestii, które mogą, (ale nie muszą) być uwzględnione przez autorkę rozprawy przed jej ewentualnym opublikowaniem. Rozprawa doktorska mgr Ludmiły Walaszczyk zasługuje w pełni na pozytywną ocenę. Rozległość przeprowadzonych studiów i analiz składa się na załączek solidnego warsztatu badawczego Doktorantki i rokuje na jego dalszy, pomyślny rozwój naukowy.

Biorąc pod uwagę poziom naukowy pracy, konkretyzację i ważność badanego tematu, stwierdzam, że praca mgr Ludmiły Walaszczyk pt. „Model ewaluacji programów badawczych w obszarze innowacji technicznych”, promotor prof. dr hab. inż. Adam Mazurkiewicz, spełnia wymagania ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z dnia 16 kwietnia 2003) stawiane pracom doktorskim i wnioskuję o przyjęcie rozprawy i dopuszczenie mgr Ludmiły Walaszczyk do jej publicznej obrony.

Biorąc pod uwagę wysoki poziom naukowy rozprawy wnioskuję również o jej wyróżnienie.

Katowice, maj 2015